

[Miljøministeren]

ligge nogen undersøgelse af vandet, der kan sandsynliggøre en sammenhæng mellem dødsfald og vandforurening.

Det har således ikke været muligt – i hvert fald på indeværende tidspunkt – at konstatere, om drikkevandet har haft betydning for hundredødsfaldene.«

Jeg kan i øvrigt henvise til mit svar på spørgsmål nr. 42 af 24. februar 1982 fra folketingets miljø- og planlægningsudvalg (alm. del, bilag 59), 2. samling.

Bilag

Spørgsmål 42 af 24/2 1982 fra miljø- og planlægningsudvalget.

»Har ministeren mulighed for på nuværende tidspunkt at kommentere vedlagte skrivelse af 14. april 1981 vedrørende anke over drikkevandsforurening i Bjergsted kommune, herunder om de lokale myndigheder har handlet i overensstemmelse med miljøbeskyttelseslovens bestemmelser, samt hvad årsagen er til, at der endnu ikke er kommet svar fra miljøstyrelsen.«

Ministerens svar.

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Miljøstyrelsen har på grundlag af de kemiske og hydrogeologiske forhold i området vurderet de mulige årsager til forureningen af brønde og borer i Løgtved Huse i Bjergsted kommune, jfr. vedlagte kopi af miljøstyrelsens skrivelse af 15. marts 1982 til beboerne i området. (Ikke optrykt her).

Som det fremgår af miljøstyrelsens skrivelse, finder styrelsen det overvejende sandsynligt, at forureningen af brønde og borer skyldes, at nedsivningsanlæggene på ejendommene er placeret i kort afstand fra ejendommens drikkevandsbrønde.

På grundlag af en gennemgang af sagen finder miljøstyrelsen endvidere ikke, at der er grundlag for at antage, at de lokale myndigheder har handlet i strid med miljøbeskyttelseslovens bestemmelser. Det bemærkes i denne forbindelse, at et eventuelt erstatningsspørgsmål ikke kan afgøres hverken af de kommunale myndigheder eller miljøstyrelsen, idet et sådant spørgsmål hører under de almindelige domstole eller eventuelt en land-

væsenskommission, jfr. miljøstyrelsens redegørelse for sagen.

Med hensyn til sagsbehandlingstiden i miljøstyrelsen kan det oplyses, at årsagen hertil er, at det har været nødvendigt at foretage en række supplerende undersøgelser, før der har kunnet træffes afgørelse i sagen.«

Spm. nr. 623

Til *justitsministeren* (20/4 82) af:

Knud Lind (FP):

»Vil ministeren give en juridisk redegørelse for, på hvilke punkter Arne Herløv Petersen i princippet har overtrådt straffelovens § 108, og konkretisere, hvilke danske interesser Arne Herløv Petersen har skadet ved sin virksomhed, og oplyse, om Arne Herløv Petersen har formidlet økonomiske midler fra den sovjetiske diplomat Vladimir Merkoulou til de danske fredsbevægelser?«

Begrundelse

Tiltalefrafaldet mod Arne Herløv Petersen for overtrædelse af straffelovens § 108 set i relation til tidligere domme angående straffelovens § 108. (U 1959.718 Ø – U 1960.906 H – U 1966.204 Ø – U 1978.167 H – U 1980.42 H) må gøre det rimeligt, at befolkningen helt konkret får oplyst, hvilke danske interesser Arne Herløv Petersen har skadet.

En fuldstændig offentliggørelse af sagen må skønnes ekstra nødvendig set i relation til justitsministerens udtalelser om information til den danske befolkning i Jyllands-Posten den 19. april 1982, hvor ministeren udtaler: »Jeg har fundet det forsvarligt ikke at rejse tiltale i denne sag, bl.a. fordi man kan imødegå den meget særprægede virksomhed ved at informere befolkningen om, hvordan efterretningstjenesten virker, og hvordan de skaffer sig forbindelse. Så må folk selv passe på. Være mere kritiske over for, hvem der f.eks. betaler annoncer. Jeg har valgt at informere fremfor at rejse straffesag.«

Besvarelse (30/4 82):

Justitsministeren (Ole Espersen):

Justitsministeriet kan henvise til vedlagte redegørelse af 17. april 1982.